

หนังสือ ปกพิเศษ

ปีที่ ๑ เล่มที่ ๘ กรุงเทพฯ ๑ วันจันทร์ ที่ ๑๙ พฤศจิกายนพระพุทธศักราช ๒๕๖๒

สารบัญเล่ม ๘

๑	ความไม่ไว้วางใจในระหว่างข้าราชการกับ พวกหนังสือพิมพ์	หน้า ๘๗
๒	โคตงทาย! จะให้รางวัล	หน้า ๙๐๐
๓	หญิงงามเมือง	หน้า ๙๐๒
๔	เรื่องนงคราญ	หน้า ๙๐๓
๕	ความเข้มข้นจะเป็นเจ้าหนทาง ใน ระหว่างสถานี รถไฟ หัวตำโพงกับศาลาแดง	หน้า ๙๐๖
๖	แผนกคดี	หน้า ๙๐๘
๗	ภาษิตหนังสืออักษรญาณต่อจากเล่ม ๗	หน้า ๙๑๐
๘	บ่อเกิด	หน้า ๙๓๓

นางถม สุสาธา เจ้าของ,

ก ึ่ง บรรณาธิการ, และ ผู้จัดการ

สำนักงานโรงพิมพ์ชาวกับตำเลขที่ ๔๖๗ ซ.ถนนพาดสาย

(พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ ชาวกับตำ)

หนังสือพิมพ์ข่าวกับคำ

วันจันทร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๖

ความไม่ไว้ใจ

ในระหว่างข้าราชการผู้ปกครอง
กับพวกหนังสือพิมพ์

ในหนังสือคำคัดค้านของ ฯพณ ฯ
เจ้าพระยามรราช ซึ่งท่านยกเหตุขึ้น
เป็นคำหรับความแนะนำข้าราชการผู้ปกครอง
กับราษฎรนั้น ถ้าพิจารณาให้ซึ่ง
ลงไปจนให้เข้าใจชัดเจนแจ่มแจ้งต่อความ
ประสงค์ของท่าน และประพฤติปฏิบัติ
ให้ได้ตามเสถียรภาพของท่านด้วยความจริง
จึงแล้ว ความไม่ไว้ใจในระหว่างข้าราชการ
ผู้ปกครองกับราษฎรก็จะมีคาม
คิดต่อกันเจริญดียิ่งขึ้นทันตาเห็นด้วยความ
ความเป็นกันเอง หรือความที่มิมีความลำ
มีศักดิ์ต่อกันนั้น เป็นคุณอันดี, เป็นมงคล
ประเสริฐอันเป็นมรรคาที่จะดำเนินไปได้
มั่นคง ผลสำเร็จ ด้วยความสัตถุภาพ,
ความเรียบร้อย, ความสงบ, อันเป็นความ
ปรกติสุขมิมีความสับสนใจ, เย็นใจด้วย
กันทุกฝ่าย ด้วยว่าไม่ต้องคำนึงห่วงนาร่วง

หลังในเรื่องหมุ่หมุ่ ทั้งปวงนั้น
เป็นกันเขานั้นย่อมเป็นโทษมหันต์
ว่าความแตกต่าง ความลำคี่ต่อกัน
ไม่มีความเชื่อถือไว้ใจต่อกันใน
ที่ชอบที่ควรนั้น ย่อมนำมาแต่โทษ
ทุกสถานอันเป็นเครื่องจะก่อกรรมทำเวร
ต่อกันไม่สิ้นสุด ดังภาษาอังกฤษเขา
ว่า "คิตฟอว์ แคต" ย่อมเป็นธรรมดาเมื่อทำ
กับท่านได้ฉันทใดก็จะต้องได้รับความสนอง
ตอบแทนด้วยฉันทนั้นการลงโทษก็เหมือน
กัน เมื่อลงโทษผู้กระทำผิด
โดยจริง จึงจหนักให้เขา รู้สำนึกตัวว่าเขา
เป็นผู้กระทำผิดจริงแล้ว ถึงแม้จะหนัก
นักปานใดเขาก็ต้องสู้กับหน้าทนรับโทษ
ตามโทษานุโทษทุกสถาน ด้วยเขาเองเขา
ย่อมรู้สำนึกตัวแล้ว ว่าเขาเป็นผู้กระทำ
ความผิดจริงเขาก็ต้องรับโทษตามความ
ผิดของเขาอนัน เขาก็จะมีแต่ความรู้สำ
นึกตัวและเข็ดหลาบเสียใจต่อการที่เขา
ได้ทำความผิดที่ล่วงเลยไปแล้ว ถ้า
ลงโทษกับคนที่ไม่มีความผิดที่เขารู้สึ
กตนมั่นใจตัวว่าเขาไม่มีความผิดนั้น แม้
แต่เพียงหมุ่หมุ่เล็กน้อย ถึงหากว่า
มีอำนาจทำได้ โดยถือเอาอำนาจเป็นธรรม

มุง มาด เป็น ศักดิ์ ต่อ ผู้ ทจริตและพวกอสัง
 อกรรม แต่ถึงดัง นั้น ก็ คง พุด ต่ ความ
 จริง ตาม ที่ มี มลเหตุ ให้ เป็น คำ ขาว ณะ
 ประโยชน์ มี ฉะนั้น ก็ ต้อง ด้ รับ โทษ ตาม
 กฎหมาย ด้วย เหตุ นั้น แหะ พวก ทุ จริต
 พวก อสังกรรม ย่อม เป็น มิตรกับพวก
 หนังสือพิมพ์ ไม่ได้ อยู่ เอง แต่ ผู้ ที่ ตั้ง
 อยู่ ใน ความ สัจ จริต ธรรม ประพฤติ คน
 ดี อยู่ แล้ว จะ เป็น ศักดิ์ คอย จ้อง จ้อง ดัง
 จ้อง ฆตภัย กับ พวกหนังสือพิมพ์ทำไม จะ
 ปลดปล่อย เขา ไว้ ให้ รับกับ พวก ทุ จริต ที่ เป็น
 อสังกรรม จะมี ดี กว่า หรือ แะ เขา ไว้
 ให้ เป็น ปาก เป็น เลียง เป็น หู เป็น ตา แทน
 เท่ากับ เลียง สุนัข เขา ไว้ ดำ หรับ เท่ากัน
 โขมย จะ ไม่ ดี กว่า หรือ นี้ ช่าง กระไร
 โดย แม้ แต่ เพียง พาด ถำ นิด เดียว เท่ากับ
 เม็ดดี ไร งาก็ เด่น งาน เขา บับ เขียว หยม
 หยม ชมเหง รัง แก จน ไม่ เข้า เรื่องใคร เลย
 เขา จะ ถัด เกรง อำนาจ ต่อ ความ อ ธรรม
 เช่น นั้น การ ที คอย จ้อง หา เหตุ
 บั ผิด พ้อง ให้ เป็น ความ อญา ด้วย ความ
 หยม หยม อย่าง เช่น นายชด บรรณาธิ การ
 คน เก่า ของ เรา ได้ ถูก พ้อง แะ ศาสตร์ ได้
 เบี้ยว เทียบ ปรบ เป็น เงิน พิ นัย หดวง ดี ดี

บาท มา แล้ว นั้น ด้วย เป็น การ เสีย เงิน
 เป็น พิ นัย หดวง เรา จึง ไม่ ต่อ ด้ แะ ไม่
 มี ความ เสีย คาย เลย จน แต่ สัก นิด เดียว ด้วย
 เรา อธิ ศ ให้ แล้ว นี้ กว่า เรา ซอ คำ พุด
 ว่า — กิน เข้า ร้อน นอน ตาย — — — ลง
 ใน หนังสือ พิมพ์ ของ เรา เป็น ราคา เงิน ดี ดี
 บาท ก็ ไม่ ด้ เหตุ บ่า กว่า แรง อไร นัก
 เท่ากับ ที่ เรา พอ มี เสีย ให้ ได้ ดี กว่า จะ ต้อง
 เป็น ถ้อย ร้อย ความ ด้วย ความ อญา ตาม
 ที่ บรรยาย มา แล้ว นี้ ขอ ท่าน ผู้ ที่ ตั้ง อยู่
 ใน ความ สัจ จริต ธรรม จง ด้ ไป รด เห็น หัว
 อก พวก หนังสือพิมพ์ บ้าง เด็ด! เจ้า ประคุณ!

(๑) อะไร เกยง เนื่อง ด้วย คำ สำน
 นาน นัก จะ เกิด มา สัก ครั้ง
 ต้น เหตุ ด้ กัด ยา ฉนิตร นั้น แหะ พอ
 ใคร ถูก ผิด พลาด พดิ่ง จะ ต้อง เป็น เกร ๗
 (๒) ควัน เพดิง ฎา บัด ด้ ด้วย โฉน พ้อ เฮย
 เหตุ อม นิด คง มี ใคร ด้ ด้
 บัง หน้า บัง บัง อะไร จะ มี ค ฎา โดย
 คว เบ็ด ต้ม มุ ตู ออก ให้ แดง แด

(๓) เขาก็เราเท่านั้นแหละเรา
 เขาอย่างไรก็เอา ดีเอา
 คนใหญ่ที่บังเงา จงรีบ ระวงษา
 ถ้าพลาด ตกแล้วเจ้า จะเพียง ปางตาย

(๔) เทวดาแม่ หาก ต้อง จู๊ด
 มาสู่ ดิน กิน กระบี่ ก็ได้อ
 ถึง คราวไม่ ต้อง ปรี ปาก โกรธ
 หละไม่ ต้อง ร้องให้ โอดโอย นิจจัง ฯ

(๕) ใคร นอก กำเรียบ แท้ ทนงจน
 แย่ง เขี้ยยด จะเป็น คน เอกผู้
 ช่างไม่ นึกเงาคน เดียว ก่อน บ้าง เดย
 ออกเดห์ เหยียมเขารู เท่า ทำไฉน แล้ว

โรงพิมพ์ชาวกับดำ

ตามที่หนังสือนครไทยกล่าวไว้ คณะ
 ของเราได้ทำสัญญาเช่าโรงพิมพ์ สยามดีกรี
 จากนายวิชัย ประสงค์ดี เป็น กำหนด หนึ่ง ปี
 นั้น โรงพิมพ์ชาวกับดำจะเรียกกันได้เฉพาะ
 ตลอด หนึ่ง ปี เท่านั้น เมื่อพ้น กำหนด
 สัญญาเช่าแล้วจะ กลับเป็นโรงพิมพ์ สยาม
 ดีกรี ตามเดิม ตามที่ หนังสือ นครไทย
 พูด เป็น เสียง จะให้นายวิชัย ตัก ดวง เขาบุญ
 คุณคอรานอก ออก ไป จากค่าเช่า อีกด้วย
 จึงกล่าวไว้ เพื่อ ประสงค์จะให้ คณะ ของเรา

แสวงหาประโยชน์ในทางกำไรบ้างเท่านั้น
 เพื่อ แก่กัน ความ เข้าใจผิด เราขอ
 ถัดลง การณ์ ให้ท่าน ผู้ มีความเมตตาอด
 หนุนต่อ เราให้ ทราบ ว่า—เราจะรับของต่อ
 ท่าน ทั้งหลาย ว่าจะเป็น ด้วยเหตุ ผลถด
 ใดก็ตาม ถึงแม้ว่า สิ้นปี ลง แล้วโรง
 พิมพ์ ชาวกับดำ ก็คง จะไม่ สูญ สิ้น ชื่อเป็น
 แน่แท้ ด้วยว่าเรากำลัง รวบรวม จัดการ
 ตั้งโรงพิมพ์ อัน เป็น ดีกรี ชาด ของ คณะเรา
 อยู่แล้ว ด้วย ความ ตั้งใจว่าใน ระหว่าง
 ที่ จะครบ รอบปี นั้น โรงพิมพ์ ของเรา
 เอง อัน มีชื่อ โรงพิมพ์ ชาว กับ ดำ จะได้
 ตั้งขึ้น แล้วเดิน จัน ตาม กำหนด สัญญา
 ที่ จะหมดอายุ ค่าเช่า นั้น ตามที่เราคงเช่า
 เขาเครื่อง ของโรงพิมพ์ สยาม ดีกรี มา ใช้
 กับคน นั้น ก็เพราะ กิจ การณ์ ของเราได้
 ดำเนิน เร็ว เกินไปกว่า เวลา ที่ โรงพิมพ์ ของ
 เรา จะ ตั้งขึ้น เองให้ทัน แล้วได้ เราจึง
 ได้เช่าเครื่อง พิมพ์ และ เครื่องใช้ ของนายวิ
 ชัย เขามาใช้ ให้ทันกับ กิจการณ ของเรา
 เฉพาะชั่วคราวหนึ่ง ด้วย จนถึงแม่ หากว่า
 จะ สิ้นสุด สัญญา ลงตาม กำหนด ปี เครื่อง
 พิมพ์ และ เครื่องใช้ จะได้ เขากลับคืนไปเป็น
 ของนาย วิชัย ตามเดิม และ นายวิชัย จะ

กตัญญูเขาไป ขอจุดทะเบียน ^{๕๕} คง ขน เป็นโรง
พิมพ์สยาม ลักซ์ อีกริมก็ได้ แต่ที่ จะ
เอาชื่อโรงพิมพ์ ชาวกับคำไปโอน ให้เป็น
โรงพิมพ์ สยาม ลักซ์ ดังเช่นโรงพิมพ์
สยามลักซ์ โอนมาให้ เป็นโรงพิมพ์ชาวกับคำ
เห็นจะไม่ มี วัน ที่นายวิชัย จะทำได้ เช่น
นั้น ด้วย ฉนั้น ขอ ได้ โปรดเข้าใจว่าโรง
พิมพ์ ชาวกับคำ คง จะ ไม่ มี อยู่ แต่เพียง
เฉพาะ หนังสือ ตาม ที่ หนังสือ นาควไทย
กล่าว ฉนั้น

คณะผู้เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ ชาวกับคำ

ตามที่ เรา ได้ กล่าว เรื่อง นี้ มาโดยยัด
ยวด ครั้ง นี้แล้ว ใน หนังสือ ฉบับ หก ของ
เรา บัด นี้ หนังสือ นาควไทยมากกล่าว ยก
เหตุ ว่า ความเห็น ของ เรา ราวกับเป็นปาก
เสียง ของ หัว หน้า หญิงงามเมือง เกตุนา
ครไทย เอ่ย เกตออะไร จน เป็น มหา บูร เวียน
แล้ว ทำไม่ถึงอ่านหนังสือแต่เพียงผาด ๆ
เผิน ๆ จน ไม่ทัน ให้ เข้าใจ หัว ข้อใด ความ
อัน เป็น หลัก ของ หนังสือ ว่าความมุ่งมาด

ของ ผู้ เขียน เป็น อย่างไรในเรื่องนั้น เรื่อง
เด่น เพ่ง ฉ้อย ใน หนังสือพิมพ์ นั้น ได้ เป็น
ที่ เข้าใจ กัน แล้ว ไม่ใช่ หรือ ว่า ไม่เป็น ประ
โยชน์ เสีย เวลาเปิดอง นำกระดาษ เปิด ๆ
แต่คราว นี้เกิดโต้แย้ง เป็นอย่าง ความเห็น
แตกต่าง กัน เรา จำเป็นต้องตอบตามจรรยา
ที่ ดี ของ หนังสือพิมพ์ เพื่อให้ ท่าน ผู้ อ่าน
ได้ เข้าใจ ความ มุ่งหมาย ของ ผู้ เขียน เพื่อ
เป็น ข้อความ อธิบาย ขัน อัก โต้คหนึ่ง อัน
ว่า หญิงงามเมือง เป็น ของ คู่ เมือง นั้น ไม่
ใช่ เป็น ความจริง ตาม ที่ เรา กล่าว ถ้า มี
ประเทศ ไตเมือง ไตบ้าง ที่ ไม่มี หญิงงาม
เมือง หญิงงามเมือง ย่อมมี ทุก ประ
เทศ และทุกหนทุกแห่ง ใน ประเทศ ที่ เป็น
ศิวิไลซ์ ยิ่ง ประเทศ ที่ เป็น มหา ประเทศ
มีความ รุ่งเรือง มาก ก็ยังมีหญิงงามเมือง
ดก คื่น มาก จำนวน หญิงงามเมือง
จึง ตาม ความเจริญ อยู่ แทบ ทุกหนทุกแห่ง
ความจริง อัน เป็น จรรยา โลก ย่อม เป็น
อยู่ ฉนั้น เกตอ จะ ให้เรา พุค ฝน จรรยา
โลก ไป อย่างไร ! เรา ไม่ ได้ พุค
จน แต่สักคำเดียว ว่า หญิงงามเมือง เป็น
ของ ที่ ดี อัน ควร นิยม จะ ให้มี ใน บ้านเมือง
แต่ ทำอย่างไร ถ้าถึงแม้ ไม่พึง ปราถนา

ก็จริงอยู่ แต่ที่ จะ คัด ให้ ชาด และห้าม ให้ ชาด นั้น เป็น การ เหลือ วิสัย ที่ จะ ทำ ได้ บ้าน เมือง ไต่ บ้าง ที่ ห้าม ปราบ ได้ เด็ด ชาด จน ไม่มีหญิง หาเงิน ขอให้ เกิด ออก เป็น ตัว อย่าง มา ให้ เรา เห็น สัก ประเทศ หนึ่ง เกิด เรา จะ มี ความ ชอบ ใจ เกิด เป็น อัน มาก

แต่ ตาม ความ เห็น ของ เรา นั้น ขอ ยืนยัน โดยจริง จัง หะ ว่า บำ หราบ มัน ไม่ ได้ ถ้า เรา ก็ ต้อง คิด การ บัง กัน มัน เท่า นั้น ขอยัง ที่ ว่า กัน ไว้ เสีย ก่อน ตัก ว่า แก่ เมื่อ ฝ่าย หลัง ด้วย อย่าง ไร ก็ เท่า กับ ว่า “ ข้ามัน ไม่ คาย ชาย มัน ไม่ ชาด ตก ด้วย น้ำ ร้อน ไม่ ได้ ก็ ต้อง ตูบ ด้วย น้ำ เย็น ” ความ “ คอน ไตรด์ ” จะ ทำ ได้ โดย ทาง อ้อม ก็ ดี หรือ ด้วย ทาง ตรง ก็ ดี ด้วย ทาง ไต่ ก็ ตาม คือ การ ให้ มัน ลัง ษ์ ความ สำเร็จ ผล ได้ แล้ว ความ กระทำ ดัง นั้น แหะ เป็น สาระ ประโยชน์ ฉะนั้น ไม่ ต้อง คัด เคื่อน เรา หรือ กว่า เรา อัคริ ออก ความ เห็น เพราะ เรา พุด ตาม ความ เป็น จริง ดัง ที่ ปราบ ฎ กัน อยู่ ทั้ง โลก หรือ นาค ไทย จะ ปฏิเสธ ว่า ไม่ เป็น ความ จริง ก็ เชิญ บอก ออก มา ซี้ ข้อ ความ ราย เลื่อย ค จะ เป็น ประการ ไต่ นั้น เรา ไม่ รู้ คัญ เรา ไม่ มี ความ ชำ ของ พอ ถ้า

หนังสือ นาค ไทย มี ความ รู้ ดี ใน สมุห ถาน ของ เรือง เหล่า นขอ เรือ ขอบ ขบาย ไป ให้ คด อด จน สิ้น กระ แลร์ ความ เกิด ว่า

จันทร อังคาร ในการ พระ ศำสนา! เรื่อง เช่น นี้ เป็น กาด นาน ๆ จึง ได้ ยิน มี เหตุ ขน ดัง เมื่อ วันที่ ๑๒ เดือน ๕ พระ เจ้าบรม วงษ์ เสรอ กรม หลวง อคิสร อุตม เดช เสด็จ ไป ทรง ทอด กฐิน พระ ราชนา ที่ วัด กตยาณ มิตร ธนบุรี เมื่อ พระ ส่ง ธิ อุบ โถก ผู้ ครอง กฐิน ได้ อุบ โถก ให้ พระ วนัย กิจ โกศต พระ ราชา คณะ เจ้า อาวาส เป็น ผู้ ครอง กฐิน ใน วัน ไต่ นั้น พระ ครู สังฆ วัณ ษ์ ได้ ถาด อด คัด คำน ขน ณ ทาม กดาบ สังฆ ว่า พระ วนัย กิจ โกศต ประ พฤ คิ ตน ไม่ สม ควร ที่ จะ เป็น ผู้ รับ ครอง กฐิน เมื่อ เกิด เหตุ ขน ตาม พระ พุ ทธ บัญ ญี ตี เช่น นี้ จึง ต้อง อุบ โถก ผู้ ครอง กฐิน กัน ใหม่ กฐ รับ ขน โม ทนา กฐิน จึง ได้ เป็น อัน แลว คด อด กัน ไป เรา ได้ ทราบ ชาด ว่า อธิ กรณ เรื่อง นี้ เจ้านา ที่ ได้ จัก การ ไต่ ส่วน มุจ เหตุ ค่อย ไป และ เรื่อง

ราว ได้ ตกไป ที่ กรม ชรรณการ แล้ว เมื่อ
 เจ้านายได้ ใ้ ส่วน เสร็จ เรือง และ ความจริง
 เป็น ประการใด . เราจะได้ นำมา เค้า ตู
 กัน พัง คอไป . แต่ ตาม ความ ดันนิสถาน
 ของเรานั้น . ดูเหมือน ว่า จะ เนื่องมาจาก
 เหตุ ที่ ถ้าเดียว มี ราชดีห์ สองคั่นนั้นและมาก
 กว่า อย่างอื่น .

ข้า ราชการ กรม สรรพากร ใน กับ กรม
 สรรพากร นอก ผิด แปรต กัน อย่างไร ! เรา
 ได้ รับ หนังสือ ของ ข้าราชการกรมสรรพากร
 ฉบับนี้ . กล่าว ว่า ข้าราชการ แผนก
 สรรพากร มณฑล กรุงเทพ ฯ . ต้อง มี รับ
 ประกัน ตัว ทุกคน . และ ชรรณนิยม นี้ ได้
 ปฏิบัติ กัน มา ช้านาน แล้ว . แต่ ข้าราชการ
 แผนกสรรพากรนอก ไม่ต้องมี การ ประกันตัว
 เหมือนดังเช่น ข้าราชการใน . แผนกสรรพากร
 ใน . ก็ เมื่อ เป็น กรม เดียว กัน . กระทรวง
 เดียว กัน . ทำหน้าที่ ราชการ เกี่ยว ข้อง
 ด้วย การ เงิน อกร เหมือนกัน . ทำราชการ
 อย่าง เดียว กัน . ใน สถานที่ แห่ง เดียว กัน
 แต่ เหตุใด จึง ได้ แบ่ง ใช้ วิธี ให้ แยก ต่าง ผิด
 ผก กัน . ไม่ ให้ เป็น การ เสมอภาค . จะ เป็น
 ด้วย เหตุผล กตใด ฤ . จึง ได้ เบน ตุ่ม ๆ

ตอน ๆ เช่น นั้น . ถ้า จะ ให้ มี ประกัน ก็ คว
 เรียก ประกัน ให้ เหมือน กัน หหมด . ให้ มี
 ประกัน ให้ เท่า กัน . ถ้า จะ ไม่ เรียก ให้ มี
 ประกัน ก็ อย่า เรียก เสีย เลย ให้ เท่า กัน . ขอ
 ได้ โปรด ให้ เป็น ความ เสมอภาค ดุจ กัน !

ตามที่ เขา พูด ยก เหตุ ผล มา เช่น นี้ . ดู
 ก็ น่า พอ พง ขน . ด้วย ฉนั้น จะ โปรด เขา
 อย่าง ไร . ก็ ขอ ได้ โปรด ลง ไป ให้ เค็ด ชาด
 ให้ เป็น การ เสมอภาค ทั้ง กัน ที่ เดียว เกิด . เรา
 หวังใจ ว่า เมื่อ ท่าน ผู้ มี อำนาจ เห็นอ . ที่
 จะ บรรดาต เรื่อง นี้ ให้ เป็น การ เค็ด ชาด ลง
 ไป ได้ . คง จะ นฤมิตร ให้ เป็น ความ เสมอ
 ภาค ทั้ง กัน .

บรรณาธิการ

คตัง ขอ ม สัน ! ได้ จัด ตั้ง ขึ้น โดย
 พระมหา กรุณาธิคุณ . ให้ เป็น ประโยชน์
 ต่อไฟว์ พ้าข้า แผ่นดิน . เพื่อ มี โอกาส ได้
 เก็บ ขอ ม ทพย . แต่ บัด นี้ มี ชาว มา ถึง
 เรานัก แล้ว . ด้วย ความ บ่น พึม พำ ไป ตาม
 กันว่า ไม่ได้ เป็น ความ สดวก เหมือน อย่าง เช่น
 ฝาก เงิน ติด ต่อ กับ ธนาคาร ต่าง ๆ . โดยใน
 เวลา ฝาก หรือ ถอน เงิน เป็น คั้น . ถ้า เจ้า
 พนักงาน ไม่ อยุ่ แล้ว ก็ ฝากเงิน หรือ ถอนเงิน

ไม่ได้ ต้องเสียเวลาถนัด ไปย้อน มา
 บางที ต้องไป ต้อง มา ตั้ง ๒-๓ เทียว ถึง จะ
 ได้ ดำริ ความ ประสงค์ นั้น ว่า เป็น ความ
 ดำบาก กับ ผู้ทำการ ติดต่อกับ คดงอ มดีน!
 ขอ ได้ โปรด แก่ ใจ เหตุ ชัด ช้อง ดัง กล่าว น
 ให้ เป็น ความ สดวก ชน ดัง หน้อย เกิด คือ
 ได้ โปรด ให้ มี เจ้าพนักงาน อยู่ ประจำ การ
 เมื่อ เขา จะ ฝาก จะ ถอน เงิน ให้ ได้ ดำริ
 ทุก เมื่อ อย่าง เช่น กำหนด เวลา ที่ ธนาคาร
 เขา ทำ กัน ฉนั้น เว้น แต่ เวลา ที่ เป็น วัน
 หยุด ราชการ! อย่า ให้ ผู้มี ความ ประสงค์
 จะ ทำ การ คิด ต่อ กับ คดงอ มดีน ชาติ
 ความ นิยม ต่อ คดงอ มดีน เสีย เลย ด้วย
 การ คดงอ มดีน ถ้า จัดการ ให้ ด้งระเบียบ
 อัน ถูก ต้อง จน เป็น ที่ นิยม ทั่ว กัน แล้ว จะ
 เป็น ประโยชน์ อัน ใหญ่ หดวง ยิ่ง นึก ๆ

มากไปเลย คุณ ดัก หนา บาง อย่างไร ก็
 ย่อม ทราบ อยู่ กับ ใจ คุณ หดวง ดี แล้ว เข้า
 ใจใหม่ ถ้า คุณ หดวง

การทำ โรง ผสม สัตว์ ของ กระจ ทรวง
 เกษตร ที่ มณฑล นคร ราช ดีมา! การ ทำ
 โรง ผสม สัตว์ ของ กระจ ทรวง เกษตร ตาม ที่
 กล่าว นี้ พระ อนุ เกษตร พัทธ กษัตริย์ แห่ง
 เกษตร มณฑล นคร ราช ดีมา ได้ เหมา
 จ้าง ให้ จีน ช้าง เป็น ผู้ รับ เหมา ทำ แต่
 พอ เริ่ม กำตั้ง ทำงาน ยัง ค้าง อยู่ จีน ช้าง
 ต้อง คิด อาญา พระ อนุ เกษตร ได้ ประ
 กัน ด้ว ออก มา แล้ว จีน ช้าง หลบ หนี
 ทง งาน ที่ รับ เหมา ทำ ยัง ค้าง อยู่ นั้น เสีย
 ฝ่าย เจ้า ของ ไม้ และ ของ อื่น ๆ ที่ จีน ช้าง ไป
 ซ้อ เชื้อ เขา ของ เขา มา ทำ โรง ผสม สัตว์ ที่
 ยัง ค้าง อยู่ นั้น โดย เจ้า หน้ จะ ขอ แบ่ง
 เงิน ที่ จีน ช้าง ยัง ค้าง อยู่ นั้น พระ อนุ
 ได้ เขา ไป รับ เงิน ของ จีน ช้าง ออก มา ให้
 เจ้า หน้ ดู และ บอก ว่า จีน ช้าง รับ เขา เงิน
 ไป หมด แล้ว ก็ เมื่อ เงิน จีน ช้าง รับ เขา
 ไป หมด แล้ว และ โรง ผสม สัตว์ ก็ ยัง ทำ ค้าง
 อยู่ ยัง ไม่ แล้ว ยัง คง ค้าง คาราคาซัง กัน อยู่
 เช่น นี้ จะ โปรด ว่า กระจ ไก่ กัน นี้ะ คุณ พระ

หวดวง วิเศษ คิด ปกรณ์! - นั้น แน่ คุณ เด็ก
 กับ ยี่ หอง วน หน้ บ่น ถึง นัก แล้ว ณา จะ จัด แจง
 อย่างไร ก็ รับ จัด เสีย เขา ว่า คุณ หดวง
 พูด กับ เขา แล้ว ไม่ ได้ เหมือน คำ พูด ถ้า
 เขา เชื้อ หน้ เจ้า ต่อ หน้ เขา จะ ต้อง ชน ด้ว
 คัด จน ถึง พอง ร้อง กัน ชน แล้ว คุณ หดวง
 จะ ต้อง เสีย หาย มาก อย่า ต้อง ให้ พูด

EX LIBRIS
 NOPORN SUWANPACH

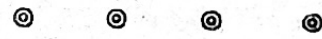
ก็คงได้ผล ประโยชน์อยู่เท่านั้น แต่อย่างไร
 ไร ก็ คงจะไม่ ขาดทุน ถึง ต้อง ล้มจม ถ้า
 จะ พุดตาม เดียง ชาว เวล ที่ เป็น กตาง อัน
 ต้อง พึ่ง อาศรัย ยาน พาหะนะไป มา อยู่ แล้ว
 การ ที่ เขา ทำ คัก แข่งขัน กัน เช่นนี้ ก็ เป็น
 คุณ สดวก ต่อ การ โดยส่วน ชน มาก แม้
 หาก จะไม่ ต้อง คำนึง ถึง อัฐิ ที่ จะ ได้ ตกลง
 ตาม สดวก ก็ ก็เถอะ แต่ การ โดยส่วน ไป
 มา ได้รับ ความ สดวก คดอง แคล้ว คดี ชน ทั้ง
 จะไม่ ต้อง ถูก อย่าง เช่น เขาว่า " มัด มือ
 ชก เขา ฝ่าย เดียว " จะ ได้ แล้ว แต่ ความ พอ
 ใจ ที่ เป็น ผู้ เดียว อัฐิ นั้น บ้าง

ด้วย เหตุนี้ เรา ขอ ช่วย ภาวณะ ให้ การ
 สงคราม การ แข่งขัน เรื่อง นี้ ได้ ด้ ุ รม ทำ คัก
 ต่อ กัน ไป ให้ ยืด ยาว อย่า ให้ แพ้ ฝ่าย กัน ลง
 ได้ ถ้าไม่ ฉนั้น แล้ว เมื่อ ฝ่าย ไค ได้ เป็น
 เจ้า หนทาง ชน แล้ว ผู้ โดยส่วน ที่ เป็น
 คน หมู่มาก ก็ จะ เสื่อม ความ สดวก กลับ ไป
 เป็น อย่าง เช่น เต็ม อย่าง เช่น การ แข่งขัน
 การ เดิน เรือ ยนต์ คดอง บาง กอก ใหญ่ ฉนั้น ๆ

วันที่ ๑๗ เดือนนี้ ศาลแพ่งนัดอ่าน

คำพิพากษาคดีในระหว่าง นายมานิตวงศ์
 โจท นาย กิด กับ พวก จำเลย เรื่อง แย่ง
 กรรมสิทธิ์ หนังสือพิมพ์สยามราษฎร์ คง
 จะมีมหาชนไปฟังกันมาก เพราะ เป็น เรื่อง
 ที่มี ผู้ อยาก ทราบ กัน อยู่ ๆ

ในวันเดียวกันนี้ ศาลแพ่งนัด จะ อ่าน
 คำพิพากษาคดี ใน ระหว่าง คุณหญิงนิพัทธ
 กฤต พงษ์ โจท พระยา นิพัทธ กฤต พงษ์ จำ
 เลย โดย โจท พ้อง ขอ เรียก แบ่ง เงินเดือน
 สำหรับ เดียง ตัว และ บุตรี ด้วย โจท กับ
 จำเลย ต่าง แยก กัน อยู่

คดี หมิ่น ประมาทระหว่าง คุณหญิงชุ่ม
 ธรรม สวัสดิ์ นารถ ประณัย โจท นายคาช
 กนิฐจินดา, นายวุฒิ, นาย น้อย แก้วดี คำ
 จำเลย โจท หา ว่า จำเลย คบคิด กัน เขียน
 เรื่อง หมิ่น ประมาท โจท ลง โฆษณา ใน หนังสือ
 ชื่อ พิมพ์ นกการ เมือง ศาลโบริสที่
 นัดพิจารณา ได้ ส่วน คดี เมื่อ วันที่ ๑๕ เดือน

นาย ตาษกับ นาย น้อย จำเลย ยื่น คำร้อง ขอ บอกร้อย ค่อ ศำด ทนาย โจทก์ไม่ คัก คำน และ แลลง การ ตอ ศำด ว่า ควร รวมพิจารณา ใน วัน เดียว กัน กับ คดี ที่ โจทก์ พ้องไว้ ใน คราว ก่อน ศำด อนุญาตให้ เดือน คดี ไป พิจารณา ใน วันที่ ๒๗ เดือน น

คดีที่ ศำด อุตธรณ์ กรุง เทพ ฯ พิกษา ษา กับ สัตย์ คำ พิกษา ศำด พระราช อาญา ใน คดี เรื่อง โปกำรายใหญ่ ให้ จำคุก พระ ยารักษา เทพ, นาย พ้อง, นาย เนย, นาง ล่วง, คน ะ ดอง เดือน ปรับ เป็น เงิน คน ะ ดอง พัน บาท ค่า ดินบด คน ะ ดอง ร้อย บาท นั้น

บัดนี้ จำเลย ยัง กำดั่ง ขอ ทูเถา ผัด ลัง เงิน พินัยหดวง และ ค่า ดินบด อยู่

คดี นาง ล่วง ่องุ่น ที่ ได้ ยื่น คำ ร้อง ค่อ ศำด ไป วิธฎา แพนดต่าง ประเทศ โดย ขอ ไป อยู่ยัง โรง เรียน คอน เว้นต์ กูฎ์ จัน หรือ ให้ ศำด ลัง ให้ ไป อยู่ ที่ แห่ง ไต แห่ง หนึ่ง ตามที่ ศำด เห็น ส่มควร นั้น ศำด ได้ มี คำ ลัง ว่า ได้ พิกษา คดี เดรั้ง เด็ด ขาดไป แล้ว จะ ให้ ศำด ลัง เป็น อย่าง

อื่น อีก ค่อไป ไม่ได้ ให้ ยก คำ ร้อง นั้น เดียว เรา เข้า ใจ ว่า จำเลย คง จะ อุตธรณ์ คำ พิ พิกษา และ คำ ลัง ของ ศำด ค่อไป

คดี ปลัด ใน เรือ ยนต์ ที่ วัด ราชฯ ริวาส ฆ่า นาย ยู่ เซียง ตาย นาย ยู่, นาย ฐิติ, นาย หอม, ตอง หา เป็น จำเลย นั้น ศำด พระราช อาญา ได้ พิจารณา เดรั้ง ตำนวน แล้ว กำหนด จะ อ่าน คำ พิพิกษา ใน วันที่ ๓๗ เดือน น เวด ๒๓, ๓,

ฎีกาที่ สัตย์

วันที่ ๓๕ เดือน น ศำด ฎีกา ได้ ลัง คำ พิพิกษา ให้ ศำด ไป วิธฎา ที่ ๑ อ่าน คือ คดี ระหว่าง นาย นิม กระตุณษ โจอท พระยา ประติพัทธ์ ฎาบาด จำเลย โจทก์ หา ว่า จำเลย ทำร้าย ร่างกาย โจทก์ โดย ความ ทารุณ ร้ายกาจ กับ กระทำให้ เสื่อม เดียว อิศรภาพ คดี นี้ โจทก์ ได้ ยื่น พ้อง ค่อ ศำด ไป วิธฎา ศำด มี คำ ลัง ให้ ยก พ้อง โจทก์ อุตธรณ์ คำ พิพิกษา ศำด ลัง โดย อ้าง เหตุ ว่า จำเลย ได้ ทำ โจทก์ พึ่ง เพ็ก น้อย ไม่ ไซ ฐาน ทำร้าย ร่างกาย ส่ำหัด โจทก์

เกด้า ๑ ถวาย ฎีกา กรรมการ ค้าต ฎีกา
พิพ ะษา ทับ ด้ย ค้าต ต่างให้ ยก ฎีกา ใจท
เดี่ยว

ภาษิตหนึ่งสี่อิศรญาณ

ต่อจากเล่ม ๗

มันชอบใจ แต่ข้าง ปดอบไม่ ชอบดู ที่ห่าง
บิต ชาติให้ ทดๆ คน จักษุ เหตุ หลัด มัก
พลัว พลัก เขา ปตา หมอ เป็น ครุ ดู ปตา
หมอ บน บก ก็ดูดำที่ เลือก กระเดือก กระ
ดิก โบราณ ว่าฆ่า ควดยอย่า เสียตายพริก
รักหยอก หยิกยับ ทั้ง ตัว อย่า กตว เดิม มิ
ใช่ เนื้อ เขา เป็น เนื้อ เห็น เหลือ ปด้า แต่
หนาม คำเข้าไป นึกกรัด ยัง เจ็บ คน โจร
ตาบ าบ หนา คณหาเย็บ เมียรูเก็บผิว
รูทำพา จำเวญ ถึง จะรูด้ หนึ่งอย่าไรรู
เต็ม ที่ ครุ หนึ่ง เท่านั้น จะ สรรเสริญ ไม่
ควร กำเกิน หน้าก็ อย่าเกิน อย่าพดอด
เพด็นไป นักคน รักน้อย วาสนาไม่คู่เคียง
เคียง ท่าน ยาก ถึง มี ปากมี เดียเบด้า
เหมือน เต่า หอย ผู้ เรือน ตัว ไม่ คู้ ผู้อื่น
พดอย พุด พดอย พดอยไปไม่ คู้ ออก ขรว
ไม้ ไม้ ชักหนึ่ง คนอื่นหนึ่งแหวะ สี่เหยะเหยะ
กต ตะบัน เป็น ควัน ฌิด ข้าง ถีบ หยอกมิ

ใช้ เล่น กระเด็น ปลิว แรง หรือ ทิวขังใจ
ดูจึ่ง ด้ ข้าง ด้อง เहांเล่น ก็ได้ ใจ กต้า
กต้า แต่ทว่าอย่าเยองเข้าเบองหาง ด้อง
ด้องไวใน ทำนอง ครอบ ถ้า ทาง คบ คอ
ผาง เดียวให้ ม้วน จัง ควร ด้ย คน บ้าง
ที่นิยม ชม ว่าเอก คน โหยงเหย็กกรักษายาก
ดำบาก หมอๆ

ที่ โดต เด่น เต็ม ว่าท่าเป็น เจ้าท่าไม่เขา
ไม่ จับ ผิด คิด ก็ ชัน ผิ มัน หลอก
ข้าง ผู้ ตาม ที่ มัน คน เหมือน กัน หลอก
กัน เอง กตว เกรง นัก สูง อย่า สูง กว่า
ถาน นาน มก ด้ม จะ เรียน คม ก็ คม เกิด
อย่า เบ็ด ผัก คน ส่าม ขาม บัญญาหาไว้
ทัก ที่ โหน หลัด หลัด ค้าคอย จำ เขา

อัน เพชร ต้ม ค้าราคา ยิง ด้ง ให้ ถึง จะ รู
ค้ำราคา หรือ คอคน รู ค้า ควร หรือ ให้
เขา ด้ย เดียวว่า ชาย น ชาย เพชร ของ
ไม่ งาม เจ้า ว่า งาม ด้อง ตาม เจ้า คือ ใคร
เจ้า จะ ไม่ งาม ตาม เด็ดจ ด้ง จำ ไว้ ด้ย ทุก
ด้ง จริง หรือ เทจ พริกไทย เมตต์ นิด ด้ย
เคียว ยัง ร้อน เกิด เป็น คน เริง ด้ย ให้ รู เท
ใจ ของ เรา ไม่ สอน ใจ ใคร จะ สอน ด้ย ยาก
ใช้ เขา เรา ด้อง กัม ประนม กร ใคร เดย
หอน จะ ว่า ตัว เป็น ด้ย หมอ ๑

บ่อเกิด

กวี ชาย ถอดเคอรัย เลือ บ้า ตาม
ถนนหนทางตลอดทั่วพระนคร ที่เฉพาะหมู่
พวก เจ๊ก เจ๊กที่ใช้ เป็น ตาม บอก ชาย
นั้น เป็น บ่อ เกิด แห่ง คำ ที่ ใช้ เรียก ถอด
เคอรัย เลือ บ้า ว่า “ฉิ่ง เกอหวย” เมื่อ เรา
ได้ ฟัง เข้า แล้ว เป็น คน น่า เสีย ได้ พิลึก

บ่อ เกิด แห่ง การ ผสม พันธุ์ ปลา เห็น
จะ เป็น ที่ บึง บรเพชร ด้วย มี เตอร์
ส้ม ฝู เป็น นักปราชญ์ แห่ง การ ผสม พันธุ์
ปลา ได้ ขึ้น ไป เริ่ม ตรวจ พันธุ์ ปลา ที่ บึง
บรเพชร ก่อน กว่า ที่ อื่น ๆ เจ้า กระทรง
คง แนะนำ ให้ มี เตอร์ ส้ม ฝู ขึ้น ไป ที่
บึง บรเพชร โดย นัย ที่ นี้ ก็ เขา มา จาก
ถอย คำ โบราณ ท่าน กล่าว ว่า “อยาก กิน
เท่า ให้ ไป ที่ เขา กะตา อยาก กิน ปลา
ให้ ไป ที่ บรเพชร อยาก ไป ส่ว เร็ว ให้
ไป ที่ คอนคา” ดังนั้น กระ มัง

กวี ทำ หนังสือ พิมพ์ เป็น บ่อ เกิด แห่ง
พวก ทاجرต พวก เด็กลัย อกรรม คอยจ้อง
ปองร้าย และ คอย หาช่อง ทาง ที่ จะ จับ
ผิดทำ ฉายต่าง ผิดาญ ไม่ ให้ ตั้ง คั้น ก่อ ร้าง
สร้าง ตอชน ดย สดวก

การ ทอด กฐิน เสดย คัด คัด กระ ทรง
เกษตร ที่ วัด เรไร เมื่อ วันที่ ๑๗ เป็น บ่อ เกิด
แห่ง การ เรีย รวย ลง ชน เงิน เดือน เจ้า พันัก
งาน และ ข้าราชการ ใน กระ ทรง นั้น ด้วย
คำ ว่า ช่วย กัน “ทำบุญ”

คดี ชม ชน ที่ ยง คี คาง คาง ราว คา ชง อยู่
นั้น เป็น บ่อ เกิด แห่ง ความ ครหา และ
กระทำ ให้ มหาชน สิ้น ใจ อยากรู้ อยู่ โดย
มาก ว่า ใน ที่ สด จะ เป็น อย่าง ไร กัน แน่

การ ป่าไม้ ที่ จะ สิ้น สด สด ญา ลง ใน
บึง เป็น บ่อ เกิด แห่ง ความ กระ หาย ท
มหาชน คอย ตั้ง ใจ ฟัง กัน อย มาก ว่า จะ
เป็น ไป รูป ไทน์ ยัง ใจ กัน แน่

◎ ◎ ◎ ◎

การ เก็บคำทำปาก คดของ ตถาคต เป็น
บ่อเกิด แห่ง ความ เตือดร้อน ของ พวกคนจน
ที่ หา ถิ่น ใน การ แจง เว้อ้าง เพราะ อ่า
นาจ เป็น จรรมคก อยู่ ใน มีช บวิษัท เรือยนต์
ที่ เป็น คู่ช้น เย่ง ความ อาชีพ ต่อ กัน

◎ ◎ ◎ ◎

ความ สรรเสริญ เป็น บ่อเกิด แห่งความ
แสดงให้ เห็น คุณ ความ ดี ความ ครหา
นิทาว่าร้าย เป็น บ่อเกิด แสดงให้ เห็นความ
ชั่ว ทรถักษณ

◎ ◎ ◎ ◎

โง่ แกม หยั้ง, มะ ตะกะ แกม โกง, คม
ใน ฝัก ชัก ออก ถนิม เบรีอะ, อะไร เหล่านี้
เป็น บ่อเกิด แห่ง ความ บัด ชบ

◎ ◎ ◎ ◎

◎ ◎ ◎ ◎

ผู้ใหญ่ ที่เป็น หัวนำใช้ ความ ประพฤติ
อย่าง มา ไทย ไปฝรั่ง เป็น บ่อเกิด แห่ง
การ เตี้ย ระเมียบ หน้า ที่ ราชการ อัน ซึ่ง
เป็น ตัว อย่าง ให้ ผู้ น้อย เอา เยี่ยง ต่อ ความ

กระทำเช่น นั้น

◎ ◎ ◎ ◎

ชั่ว เจ็ด ที่ ดี เจ็ด หน เป็น บ่อเกิด
แห่ง ดวง ชตาราชิ ตาม ที่ เง็ก เขียน ย่อง
เต้ บรรดาดี ให้ ดัง มา เป็น เช่น นั้น

◎ ◎ ◎ ◎

กลัว ด้วย ความ รัก, กลัว ด้วย อานาจ,
กลัว ด้วย ความ ขาด, กลัว ด้วย อดานา,
อะไร เหล่านี้ เป็น บ่อเกิด แห่ง ความ กลัว
ที่ ผิด แยก กัน ทั้ง ๕

◎ ◎ ◎ ◎

การ ร้าง, การ รัง, การ รอ, การ เร็ด,
การ รา, อะไร ต่าง เหล่านี้ เป็น บ่อเกิด
แห่ง ความ ที่ ยัง ไม่ ตก ลง ปรตงใจ

◎ ◎ ◎ ◎

มหา เสวก ที่ ไป เทียว เมา สุรา ทะกะรัง
แก เจ็ด ที่ ราน เข้า ต้ม หัว ถ้า โพง แหตะ
เมา สุรา ระราน จนถึง กับ วิจาทศ หัว จะวาง
มอญ กับ ฝรั่ง ครัง ชาติ ที่ ถน ราชวงษ์ เป็น
บ่อเกิด แห่ง ความ เตื่อม เกียรติยศ อัน เป็น
มหา เสวก

กิจการของเร

๑ หนังสือ ขาว กับ ดำ จะได้ออก
ตีพิมพ์ ๓ เดือนเต็ม เดือนละตีเล่มวัน ออก
ไม่กำหนดแน่ แล้วแต่ความสะดวก แต่
ตั้งใจจะ ออก ในวันจันทร์ โดยมากถ้าพิมพ์
แล้วทันที

๒ หนังสือ ขาว กับ ดำ จะมีราย ตาม
ร้าน ขาย หนังสือตลอดทั่วพระนครเป็นราคา
เล่ม ละ สิบสองตัว ถ้า รับ ตลอดปีละ หก
บาท ต้องส่งเงินล่วงหน้าให้ ก่อนจึงจะจัดหนังสือ
ส่ง ไป ให้

๓ สรรพกิจการ ทั้งปวง ที่ เกี่ยว
ข้อง กับ หนังสือ ขาว กับ ดำ ต้อง มาทำ
ความ ตก ลง กับ นางถม สุธาสา ผู้ เป็นเจ้า
ของ เว้น แต่ หนังสือที่จะส่งมาเกี่ยวของ
เรื่องการตีพิมพ์ให้ ตรงมายังบรรณาธิการ
ณ ที่ สำนักงาน

๔ ค่าตีพิมพ์ประกาศแจ้งความตลอด
ปีเต็ม หน้า ๑๕ บาท ครึ่งหน้า ๘ บาทหนึ่งเขียน

หน้า ๕ บาท ต่อเดือนราย เดือน เต็ม หน้า ๒๐
บาท ครึ่ง หน้า ๑๐ บาท หนึ่งเขียนหน้า ๖ บาท
ราย ตีพิมพ์แล้ว แต่จะ ทำ ความ ตก ลง กับ
เจ้า ของ

๕ หนังสือ ขาว กับ ดำ และใบ เดี่ยวทุก
ฉบับ จะ ต้อง มี ตรา ของเจ้า ของ ประทับทุก
ฉบับ มี ฉะนั้น จะ ถือ ว่าทำปลอม และจะ
จัดการ กับ ผู้ทำผิด ตาม กฎหมาย

๖ สำนักงาน หนังสือ ขาว กับ ดำ
ตั้ง อยู่ ที่ ห้อง เลขที่ ๔๖๘ ซ. ถนนพาดสาย
จังหวัดพระ นคร

๗ ผู้ที่ อยู่ หัก เมือง ต้อง การ ขอหนังสือ
ขาว กับดำ จะส่งเงินให้มาทางธนาคาร
หรือ ส่ง ตวง แด่ตมรับ มาให้แทนเงินก็ได้ ส่ง
ตรง มา ยัง ที่ สำนักงาน

๘ หัก เมือง ที่มี รถ ไฟ ส่ง ผ่าน ไป มา
ได้สะดวก ถ้าผู้ใดต้องการรับ เป็น เขเขียนค
จำหน่าย หนังสือ ขาว กับ ดำ จะให้ ถ้าไร ค่า
ลด อย่างงาม ให้ มา ทำความ ตก ลง กับ
เจ้า ของ

นาง ถม. สุธาสา เจ้า ของ

หนังสือพิมพ์ ขาวกับดำ

แจ้งความโรงพิมพ์ ขาวกับดำ

ด้วย โรงพิมพ์สยามดึกซ์ได้ โอนเปลี่ยน
ชื่อใหม่เป็น โรงพิมพ์ ขาวกับดำ และเปลี่ยน
เจ้าของ กับ ผู้จัดการใหม่ โอนทะเบียน
กันเสร็จแล้วแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๖
ณนั้น คณะใหม่ ผู้เป็นเจ้าของ โรงพิมพ์
ขาวกับดำ ไม่เกี่ยวข้องกับ สิ่งใดเกี่ยวกับ
กิจการของ โรงพิมพ์ สยาม ดึกซ์ ใน เวลา
ก่อน วันที่ โอน ทะเบียน มา เป็น โรงพิมพ์
ขาวกับดำ ตาม วันที่ กล่าว แล้ว คณะผู้
เป็นเจ้าของ โรงพิมพ์ ขาวกับดำ จะ รับ
ผิด ชอบ ค่อง กิจการของ โรงพิมพ์ ขาวกับ
ดำ ตั้งแต่วันที่ โอน ทะเบียน กัน แล้วเป็นต้น
ไป กับ คณะผู้เป็นเจ้าของ โรงพิมพ์ ขาว
กับดำ ขอ แจ้ง ความให้ ทราบว่า โรงพิมพ์
ขาวกับดำ จะ รับจ้าง ทำ ธุระทุกอย่าง ที่
เกี่ยวกับ การงานพิมพ์หนังสือ คือรับจ้าง
ปลึก และ เติมา ทำด้วยฝีมือประณีตให้
แล้ว เร็วทัน กำหนด ตามความประสงค์ของ
ผู้จ้าง กับ จะ รับจ้างพิมพ์หนังสือพิมพ์
อย่าง ชนิด เย็บเป็น เล่ม ด้วย ราคาขอม
เยาว์ และ จะ รับทำ ให้ เรียบร้อยดีทุกอย่าง
ถ้าท่านผู้ใด มีความ ประสงค์ จะ จ้าง หรือ
ทำการ คิด ค่อง กับ โรงพิมพ์ ขาวกับดำ แล้ว

ขอเชิญมาที่ โรงพิมพ์ ขาวกับดำ ตั้ง อยู่
ที่ เลข ๔๖๘ ข ถนน พาดสาย พระนครจะรับ
ทำการ คิด ค่อง กับท่าน ทุกเมื่อ ๆ ๆ

แจ้งความ

บำรุงพานิช หนองบัว
ตั้ง อยู่ ที่ หัว แ่ง ปาก คลอง วัด ประยูร
วงษ์ กุฎีจีน จังหวัด หนองบัว
มี กระเบื้องซิเมนต์ ต่าง ๆ ขายทุก ชนิด
กับ มี ไม้ แดง ไม้ ตะเคียน ขายโดย ราคา
ขอมเยาว์ ถ้าท่าน ต้อง ขอเชิญ ไป พบ
ทำ ความ ตก ลง กับ นายอรุณ

ผู้เป็นเจ้าของ

แจ้งความ

บริษัท อิศเคอรน เฮาส์ เพอร์ นิ รัง
ตั้ง อยู่ ที่ ตรง วัดบุญนข้าม ตลาดน้อย
ถนน เจริญ ทรง เลข ที่ ๒๒๓ พระ นคร
รับ ทำ ช่าง ไม้ ช่าง ทำ นามัน—ช่าง
เครื่องแต่ง บ้านเรือน ด้วย ฝีมือ อย่าง ประณีต
ถ้าท่าน ต้อง การ เครื่องใช้ เครื่อง แต่ง บ้าน
เรือน ที่ อย่าง ดี แล้ว ขอเชิญ ไป ชม ที่ ห้าง
ข้าพเจ้า จะ มีความ ยินดี ค่อง รับ ท่าน

แอด. — เปาอิน — ผู้จัดการ